EDITORIAL

La catàstrofe del carrer Ladrilleros

UNA RAPACITAT CRIMINAL

ELS fets són coneguts. El 29 d'octubre passat una explosió tremenda destruïa tres edificis del carrer Ladrilleros a la popular barriada de Sants de la nostra capital, causant 14 morts i diversos ferits.

Tot Barcelona va vibrar indignada davant la nova catàstrofe esdevinguda al cap de 8 mesos de la del carrer de Sta. Amèlia, que havia produït 18 morts i les causes de la qual s'havien mantingut en secret.

LA VANGUARDIA del 31 d'octubre escriu: " Més de 30 morts, quatre cases enderrocades, moltes famílies desfetes i sense llar, una ciutat sota els efectes de la intranquil.litat, la desconfiança i la por". El mateix dia, el Comitè de Barcelona del nostre Partit deia, en una crida a l'opinió pública: "Trenta-dues vides exigeixen de tots els barcelonins que fem tot el necessari per tal que se sàpiga tota la veritat. Per tal que es prenguin les mesures necessàries perquè no es repeteixin aquestes tragèdies. Per tal que els responsables paguin la seva culpabilitat. Per tal que les famílies que, en un i altra cas, han quedat sense sostre, siguin indemnitzades". I afegia: "EVIDENTMENT, AQUESTS SINISTRES SÓN DEGUTS A UNA NEGLIGÈNCIA CRIMINAL COMESA EN LA PERSECUCIÓ DEL MÀXIM BENEFICI MONOPOLISTA I AMB LA COMPLICITAT DEL GOVERN FRANQUISTA. ES EL RESULTAT DE LA CORRUPCIÓ D'UN RÈGIM QUE ES EN MANS DELS MONOPOLIS I QUE NO TÉ EN COMPTE PER A RES EL POBLE".

EN aquesta ocasió -pressionat per la reacció immediata de l'opinió ciutadana i de la premsa- el govern franquista, en notes del Govern civil i de la Delegació d'Indústria, va reconèixer que la causa de l'explosió era el gas natural i va prometre la suspensió de noves instal.lacions i la completa revisió de les existents. Era una primera victòria.

Però, en comptes d' aturar-se, la protesta es va estendre. Es va saber que, des de començaments d'aquest any, s'havien produït 38 explosions de diversa importància a Barcelona; que el 16 de juny hi havia hagut un incendi a la planta regasificadora de GAS NATURAL al port que hagués pogut fer esclatar 40.000 m3 de gas emmagatzemats, provocant una catàstrofe inimaginable. En tota la seva terrible realitat, apareixia l'amenaça de mort que pesa sobre la ciutat, sobre els 150.000 usuaris de gas natural, sobre els milers de treballadors que tenen a llurs empreses aquest gas instal.lat, entre les quals figuren SEAT, Lámparas Z, Siemens, ROCA, ENASA, MOTOR IBERICA, MACOSA, RIVIERE i moltes altres del Tèxtil, de Químiques, etc.

La Comissió de Barri de Sants va difondre una octavilla que convocaba els veïns a una concentració de protesta davant la sucursal a la zona de la CATALANA DE GAS. El 4 de novembre a les 7 del vespre, més de 500 persones es manifestaren als crits de INDEMNITZACIONS!, SEGURETAT!, PROU DE MORTS! i ASSASSINS!; i al seu costat, donant-los suport, es van concentrar prop de 2.000 veïns. Però la lluita va adquirir la seva autèntica dimensió de masses quan va passar al terreny legal, donant així ocasió de manifestar-se al conjunt de la població de Sants i no sols a l'avantguarda.

(segueix a la pàg. 2)

llibertat per a CAMACHO i els seus companys!..

A vint anys i un dia volen condemnar Camacho i Saborido. A dinou anys, Sartorius i García Salve. A divuit anys, Soto Martín i Muñiz Zapico. A dotze anys i un dia, Acosta, Zamora, Santisteban i Fernández Castilla.

Aquestes són les peticions del fiscal del TOP per als deu treballadors que foren detinguts el 24 de juny mentre estaven reunits a Pozuelo de Alarcón.

Aquests homes, destacats dirigents obrers de diversos indrets d'Espanya, són temuts pel règim pel prestigi i l'autoritat de què gaudeixen. La dictadura vol colpejar la classe obrera, deturar la seva lluita, privar-la dels seus caps més prestigiosos i abnegats. No ho hem de permetre !

Exigir i aconseguir la llibertat d'aquests treballadors és avui l'acció que hem de posar per davant de tot. Es una batalla que està entaulada entre el règim opressor i totes les forces que lluiten per la llibertat, la classe obrera en primer terme.

Els treballadors de Catalunya han d'ocupar un lloc destacat en aquesta batalla. I amb ells tot el poble català. L'acció del règim va dirigida contra uns drets de la classe obrera que formen

(segueix a la pàg. 2)

treball
proletaris de tots els països: uniu-vos!
òrgan central del
Partit Socialista Unificat de Catalunya

Núm. 356 Barcelona, 22 de novembre de 1972 Preu: 5 ptes.

EDITORIAL

(ve de la 1ª pàg.)

El 2 de novembre el CENTRE SOCIAL DE SANTS feia una declaració important que posava en relleu la greu amenaça que pesa sobre Sants i sobre tot Barcelona, denunciava la responsabilitat de les empreses subministradores i de l'Administració,exigia per a les famílies damnificades les atencions econòmiques i de tota mena que els corresponen i reclamava " el control democràtic, a través de la presència activa i jurídica reconeguda dels consumidors en les negociacions i concessions de la tarifació, contractació i subministres que l'Administració estableixi amb les companyies fornidores dels serveis". També exigia "l'establiment dels fets, la penalització de les responsabilitats i les indemnitzacions realment compensadores dels perjudicis provocats".

Aquest plantejament públic i legal decidit i l'actitud positiva de les víctimes de la catàstrofe va trobar un ràpid suport de la majoria de la població i de les organitzacions de masses de la barriada, i el dia 11 de novembre tretze d'aquestes organitzacions es dirigien a l'alcalde amb les mateixes exigències, presentades collectivament, que van aconseguir noves concessions i promeses. Aquest escrit, al qual la premsa legal ha fet àmplia referència, ha estat signat posteriormant per organitzacions tan caracteritzades com l'ORFEÓ DE SANTS, les Associacions de Veïns i Comerciants dels carrers de Sants i de Vallespir, la parròquia de Sta. Maria. A més, els damnificats de Ladrilleros, així com els de Capitán Arenas, han presentat ja querelles criminals contra els suposats culpables de les dues catàstrofes, exigint el processament dels principals representants de CATALANA DE GAS i GAS NATURAL S.A.,el seu empresonament preventiu sense fiança, i el processament d'altres autors, còmplices o encobridors, tant si són representants de la Companyia com si no ho són, la qual cosa apunta contra les autoritats, en particular el Ministeri d'Indústria.

AIXÍ és com han estat establertes les bases legals sòlides per passar a una gran ofensiva ciutadana contra els monopolis del gas (controlats pel gran trust ianqui ESSO) i, en definitiva, contra el règim corromput i caduc que ens domina. Enfront del cinisme il.limitat de les declaracions i notes del ministre López de Letona, de Pelayo Ros i de Porcioles, de les societats anònimes del gas, que apunten als usuaris com a responsables de les catàstrofes i que mostren la pretensió recalcitrant de seguir endavant amb el fabulós negoci del gas natural, encara que sigui a costes de la vida i la seguretat de la població, CAL DESENCADENAR UN PODEROS MOVIMENT CIUTADÀ DE MASSES, UN PODER DEMOCRÀTIC COORDINAT, ORGANITZAT, QUE DEFENSI LA VIDA I LA SEGURETAT DELS BARCELONINS. I això no incumbeix únicament als veïns de Sants i a les víctimes de les explosions, sinó a tots els barcelonins.

Aquesta lluita transcendental s'inserex en el combat per la llibertat, en la preparació de la VAGA NACIONAL, en la lluita per enderrocar la dictadura franquista i conquistar la democràcia per al poble.

PROU REPRESSIÓ !

■ Un consell de guerra ha condemnat els vuit treballadors de la Bazán, del Ferrol, a tres anys i mig de presó i multa de 300.000 ptes.

■ Vint-i-un antifranquistes de Màlaga, acusats de pertànyer al P.C.E., han estat condemnats a penes que van d'un any a 16 anys i un dia.

■ El 7 de novembre han estat jutjats pel TOP un grup de barcelonins acusats de pertànyer al P.C. (internacional). Les peticions fiscals arriben fins a vuit anys.

■ El 17 de novembre són jutjats pel TOP els treballadors de Barcelona Silvestre Gilabert, Carles Vallejo, Armand Varo, Pere Pérez, Joan de Deu Sánchez i Genís Martínez. Les peticions són de 9 i 10 anys.

■ Es demanen 13 anys de presó per al jove de Mataró, Pau Morales.

■ Els advocats laboralistes Monserrat Avilés, Albert Fina i Ascensió Solé han estat processats per fer "escrits clandestins". Així anomena el TOP les circulars informatives d'una assessoria jurídica. Els dos primers estan processats també per reunions amb els seus clients, que són reunions il.legals segons els franquistes.

Aquests són alguns dels casos més recents, juntament amb el de Camacho i els seus companys. Només alguns.

Cal lluitar amb molta força i més eficàcia contra la repressió. No podem permetre que continuï aquesta febre de detencions, processos, acomiadaments, sancions, expedients... No es tracta de donar una resposta a la repressió, sinó d'anticipar-nos, de prendre la iniciativa en aquest combat. I deturar la repressió.

llibertat per a CAMACHO...

(ve de la pàg. 1ª)

part indestriable dels drets democràtics. És una batalla de gran transcendència que no hem de perdre. Guanyar-la és complir un deure solidari i donar un pas més cap el futur democràtic dels pobles d'Espanya.

No és l'hora dels clams d'indignació. És l'hora de l'acció, l'hora de desfermar una gran mobilització dels treballadors, dels estudiants, dels professionals i intel.lectuals, de totes les forces d'oposició, de tot el poble. Una gran mobilització obrera i democràtica per arrencar de les mans dels ultres els deu combatents obrers i restituïrlos a la llibertat.

Els treballadors de tot el món són al costat dels treballadors d'Espanya en aquests moments. Ja s'ha iniciat una gran campanya, a tots els continents, contra els propòsits del govern franquista. Les organitzacions sindicals de nombrosos països, la Federació Sindical Mundial, uns gran quantitat de comitès de fàbrica (més de cent només a Itàlia) exigeixen la llibertat dels deu obrers espanyols i denuncien vigorosament la repressió franquista. El president de l'O.I.T. ha denunciat la manca de llibertats sindicals a Espanya. Aquest és un suport preciós que multiplica la nostra força i que ha d'estimular-nos.

¡ PERÒ EL DEURE ÉS NOSTRE !

DESPRÉS DE LA IV...

(ve de la pàg. 3)

amb l'obertura de noves perspectives, i la valoració de les realitzacions unitàries a nivell de tot Espanya resumeixen breument els punts d'acord per obrir el debat.

La celebració de la IV sessió de la Permanent i l'èxit de la diada de Ripoll situen tots els sectors que lluiten per les llibertats nacionals i democràtiques en les millors condicions per fer de la preparació de la IIª sessió plenària una activitat oberta de masses sense precedents, com aportació fonamental enfront de qualsevol intent de continuisme que intentin d'imposar-nos.

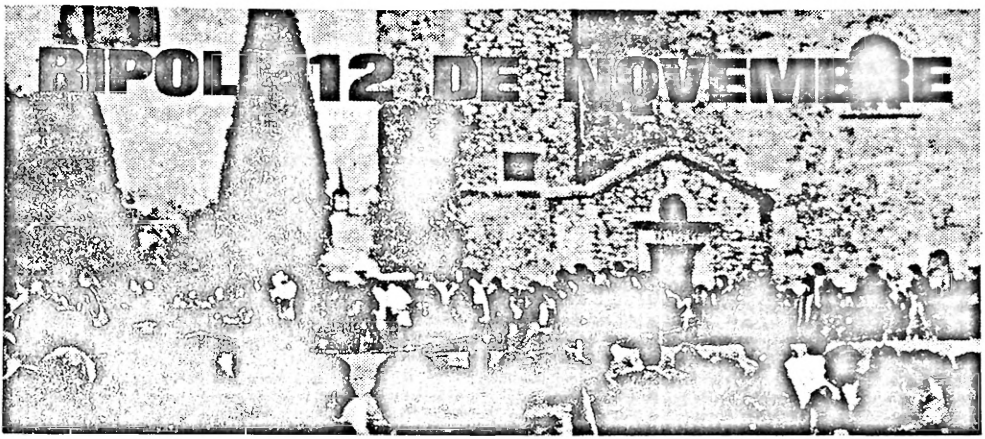

ARA fa un any es donà un pas important vers l'enderrocament de la dictadura: la Iª sessió de l'Assemblea de Catalunya. Avui se n'ha donat un altre: el primer aniversari ha estat celebrat públicament en un acte de masses. El lloc triat no podia ser millor: Ripoll, que ésta significació ha tingut en la nostra història, ha acollit avui milers de persones vingudes d'arreu de Catalunya.

Venien en tren, en autos i en autocars. Especialment hi havia jovent; però també s'hi trobava força gent gran. La diada ha tingut al matí l'inici de celebració amb una audició de sardanes,ballades amb més entusiasme que coneixement de ball.

Tota la plaça i tot el poble eren un formigueig de gent. La Guàrdia Civil i els secretes de la Social estaven esverats. A l'hora de dinar s'han format colles als voltants, i als bars i cases de menjar. Havent dinat, la gent s'ha anat concentrant davant el Monestir. Tota la plaça del Monastir era plena. De primer la gent seia a terra; després,dempeus, s'ha cantat cançons antifranquistes.

Davant aquesta multitud i aquests càntics, els guàrdies han anat a cercar reforços, i solament quan ja eren molts i la gent corejava "LLIBERTAT! LLIBERTAT!", s'han desplegat, metralleta en mà, per foragitar tothom. Llavors tothom ha anat marxant de la plaça formant una llarguíssima i lenta processó (moment que recull la foto d'API). Mentre això passava, les campanes del Monestir repicaven furioses, la qual cosa ha arrencat els aplaudiments de tots.

Es ben segur que els de Ripoll ho explicaran durant molt de temps. Tots s'ho miraven. Ja al matí, fins i tot els balcons de la Pl. de St. Eudald eren plens de gent que mai no havia vist res de semblant.

Una jornada de germanor, d'unitat i d'entusiasme, entorn de la Catalunya que ja estem formant.

Marina

DESPRÉS DE LA IV SESSIÓ DE LA PERMANENT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Amb l'obertura dels treballs corresponents a la preparació de la IIª sessió plenària de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA ha quedat clos l'ordre del dia acordat per la seva Permanent en una reunió recent.

Aquesta IV sessió ha estat la més nombrosa quant a assistents (vuitanta-set) i a delegacions (més de cinquanta); l'àmplia participació a les discussions ha posat en evidència la vitalitat de l'organisme.

El secretariat havia proposat un ordre del dia dens, amb 6 punts: informació de les diverses delegacions; campanya de lªEstatut; la Veu de l'Assemblea i el Butlletí; la repressió; la commemoració del primer aniversari de la sessió plenària; la preparació de la 2ª sessió plenària. A la pràctica va resultar excessiu i alguns punts van ser tractats amb massa celeritat i poca participació.

Això no obstant, el balanç global és positiu. Fou possible d'avaluar els avenços en la difusió política i en l'articulació que duen a terme els diversos nuclis de l'Assemblea, sobre tot a comarques, i fins i tot a l'exili.

La campanya PER QUÈ L'ESTATUT DEL 32 va quedar oberta a futures activitats, després d'una informació sobre el que s'ha fet i un comentari crític de les insuficiències. Les emissions de la VEU DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA i les edicions dels Butlletins exigeixen un treball de difusió intens.

El fenomen de l'augment de la pressió repressiva del govern va ser considerat com una expressió de feblesa;fou subratllada la necessitat de prendre la iniciativa i organitzar l'ofensiva contra la repressió com una arma important en la lluita contra la dictadura.Els consells de guerra als obrers de la BAZAN i les sancions en el camp de l'ensenyament van ser destacades com fites entorn de les quals convé organitzar una activitat unitària.

La commemoració de la Iª Sessió de l'ASSEMBLEA DE CATALUNYA va ser concebuda com una jornada en la qual sigui convidat el nostre poble a participar en l'ocupació democràtica de Ripoll, fent-ne una jornada de festa. El resultat, recollit per les cròniques del que va succeir a Ripoll el dia 12, prova l'encert del plantejament, obre una nova via en la participació de masses cap a la vaga nacional sota la forma d'ocupació democràtica de Catalunya, forneix una demostració de la capacitat de convocatòria dels plantejaments unitaris de l'Assemblea de Catalunya i constitueix un element de reflexió per als qui no comprenen encara plenament els camins que porten a les grans mobilitzacions autèntiques de masses. Les actituds prèvies de refús o les deficiències en els mètodes de treball obert de masses que van precedir el dia 12 tenen ara un punt de referència inestimable per a iniciar una nova reflexió.

Els acords referents al darrer punt de l'ordre del dia van deixar obert el procés de celebració de la IIª sessió plenària. El secretariat va recollir els punts essencials que han de servir per estimular una nova discussió àmplia que eixampli encara més la participació del nostre poble. L'examen de la situació política, l'anàlisi del treball d'homogeneïtzació unitària i d'articulació organitzativa, la reactualització del comunicat de la Iª sessió juntament

(segueix a la pàg. 2)

CONTRA L'AUGMENT DE PREUS

LLUITA DECIDIDA PER MILLORS SALARIS

AQUESTS dies s'intensifica amb molta aparatositat la propaganda oficial segons la qual seran limitats els augments de preus. Aquesta cantilena la sentim des de fa mesos, però darrerament amb més força. Potser perquè senten el rumor creixent de la indignació obrera.

Però les xifres són clares. Fins i tot a partir de les dades oficials és possible d'arribar a les conclusions que estableix la revista ACTUALIDAD ECONOMICA al seu nº 764 del 7 de novembre: l'AUGMENT en els preus dels articles de primera necessitat i dels serveis ha estat, des de l'any passat, del 26% ! El pressupost alimentari representa a Espanya el 50% dels ingressos, mentre que als països del Mercat Comú és el 25%. I això no vol dir precisament que a Espanya mengem més ! Els estudis fets pel SUNDAY TIMES MAGAZINE (coincidents gairebé al milímetre amb els d'una altra revista especialitzada francesa) indiquen que la cistella de la compra és a Espanya més cara (EN VALOR ABSOLUT) que als Estats Units! (624 pts a Espanya, 594 als Estats Units, 597 a França, 447 a Anglaterra).

Ara diuen que limitaran els preus. Creen comissions per donar i per vendre, reuneixen els governadors, els donen plens poders, dediquen hores de TV, pàgines als diaris... i PER QUÈ? De moment servirà per dedicar uns quants milions de més al pressupost de l'aparell burocràtic del feixisme, a les dietes i als tripijocs d'uns quants lladres de més. PERÒ DE CARA ALS PREUS, SERVIRÀ DE BEN POCA COSA. De fet, ells mateixos ho confessen quasi obertament, quan reconeixen que els preus que han d'immobilitzar amb tanta aparatositat representen només el 20% de la cistella de la compra. I donen la llista (només algun periòdic ho ha fet) dels articles contra els quals dirigeixen llur fúria "immobilitzadora": carn i peix CONGELATS, oli de SOJA, pa i llet (quan han pujat recentment) i poca cosa més. És a dir, el 80% restant, com a mínim, seguirà pujant sense obstacles.

Així doncs, podem comprovar que les pomposes declaracions segons les quals la inflació serà aturada són acompanyades de la trista realitat de que l'única cosa en la qual anem al capdavant d'Europa és en la taxa d'inflació. Segons càlculs de EL EUROPEO, Espanya és el país amb la taxa d'inflació més alta a l'Europa capitalista: 9'7 % en 1971, i es preveu un 10 % per enguany! "Procés inflacionista que persistirà mentre no siguin atacades les seves causes estructurals", com afirma la pròpia revista.

Els mateixos camperols han denunciat aquests dies l'estafa organitzada que suposa l'encariment de nombrosos productes del camp: el consumidor paga de 3 a 5 vegades el que és pagat als camperols.

DAVANT aquesta situació, quan el vell recurs del capitalisme, i encara més del capitalisme espanyol feixista, impotent i caòtic, és carregar la inflació sobre les espatlles dels treballadors intentant de frenar al màxim les pujades de salaris, l'única resposta és la lluita obrera, la imposició de les necessàries conquestes reivindicatives. El que ha estat aconseguit a SEAT i també les victòries imposades a CEMENTOS MOLINS, PEGASO i d'altres empreses mostren que és possible. És també en aquest context on hem de donar una força renovada a la reivindicació del salari mínim vital (que la COMISSIÓ OBRERA NACIONAL DE CATALUNYA situa a les 450 ptes. diàries), salari mínim a partir del qual pot establir-se una justa escala salarial, i la de l'escala mòbil de salaris, d'acord amb l'augment real experimentat pels productes que consumim els treballadors.

Totes aquestes qüestions, unides a la denúncia de la disminució pràctica del salari que significarà el gener l'augment del descompte (impost) sobre el rendiment en el treball personal, que passa de 9 al 14 %, i totes les reivindicacions obreres (horaris, ritmes, temps, anul.lació de sancions, readmissió dels acomiadats, etc.), es plantejen en aquest moment amb una importància particular pel fet de coincidir amb nombrosos convenis i laudes que caduquen, amb la revisió salarial de final d'any dels convenis vigents, i amb les NECESSITATS de la classe obrera pertot arreu, amb conveni o sense.

«A la classe obrera de Catalunya, a tots els treballadors»

(Amb aquest títol, la Permanent de la C.O. Nacional de Catalunya ha publicat una Declaració amb data de novembre que, després de resumir les darreres lluites, que han arrencat augments de fins 3.000 ptes. mensuals, proposa la plataforma reivindicativa següent:)

- Per un salari mínim de 450 ptes. Setmana de 40 hores.
- Pel 100 per 100 en cas de malaltia, accident o jubilació.
- Contra l'eventualitat i el prestamisme.
- Contra els ritmes de treball imposats per la patronal.
- Contra la carestia de la vida.
- Per la readmissió dels acomiadats, per la llibertat dels detinguts i empresonats.
- Pel nostre sindicat de classe.

NOTICIARI

Barcelona

S E A T

Es important la victòria aconseguida pels treballadors. Ho és pel que ha estat aconseguit: Augment anual de 33.700 ptes. al sou base, igual per a tots; augment del 15 % a les primes i 10 % a l'antiguitat; reducció del perfode de prova, que quada en 15 dies per a l'especialista (peó); ajuda escolar de 300 a 500 ptes. per fill; reducció de 32 hores de treball l'any. Es també important per la manera com ha estat aconseguida: gràcies a ASSEMBLEES,MARXES i ATURS. Els aturs van començar el 23 de setembre; el 18 d'octubre,primer aniversari de l'ocupació de la fàbrica, van parar 15.000 obrers d' 1 a 2 hores; el 25 d'octubre van parar de 17 a 18.000, i l'empresa va cedir immediatament. El contingut solidari de totes les lluites de SEAT en aquests anys ha fet que aquesta victòria fos aconseguida sense cap baixa: no hi ha hagut cap acomiadat ni sancionat. Però no s'havia aconseguit tot el que es demanava. Els dies 14, 15 i 16 de novembre hi ha hagut noves accions entorn de la prima i el seu control, per la readmissió (obtinguda) de FELIPE GONZÁLEZ i la seva llibertat i per l'anul.lació del judici que el dia 17 s'havia de celebrar contra SILVESTRE, VARO, VALLEJO i tres altres obrers de SEAT.

★ ★ ★

CONSTRUCCIÓ: IMPORTANT ASSEMBLEA DE CÀRRECS SINDICALS

El 3 de novembre es van reunir 1.000 enllaços de la Construcció en assemblea convocada pel president verticalista del sindicat d' aquest ram, Moya Clúa. En aquesta ocasió no sols ha estat desbordat, sinó que l'assemblea, fent un pas endavant, va prendre acords, es va convertir en ORGANISME de coordinació del moviment obrer. Va ser aprovada una plataforma reivindicativa en 10 punts amb l'acord de portar-la a les obres, discutir-la obertament amb els treballadors, recollir firmes, tot buscant el suport conscient de la massa dels treballadors, i tornar novament al Sindicat PER TAL D' UTILITZAR ELS LOCALS DE LA C.N.S. AL SERVEI DE LA LLUITA DELS TREBALLADORS, el 4 de desembre (tot i que Moya no va fer la convocatòria). Aquesta assemblea prova l'existència d'un gran nombre de càrrecs sindicals honestos, que són una part efectiva de l'àmplia avantguarda de masses avui present a les obres i empreses; la utilització dels canals legals és un vehicle per arribar-hi. L' assemblea va dedicar un nodrid aplaudiment als treballadors de Vigo, dels quals algú va dir: "VIGO és el millor exemple de com hem de lluitar units, el millor exemple de la VAGA GENERAL".

★

INSTITUT MENTAL DE LA SANTA CREU

El 26 d'octubre el personal sanitari dels tres torns de l'Institut Mental es va tancar durant 24 hores per reclamar: una resposta al futur incert de la institució i dels 420 malalts que hi són actualment hospitalitzats; contractació de personal fins a completar el nombre acceptat anteriorment; concessió del presupost presentat a l'Administració. De les tres, potser la més urgent és la que es refereix a la continuïtat de l' Institut Mental. Efectivament,fa més d' un any que els terrenys on aquest és situat van ésser venuts a la Immobiliària Barcinova, per tal de cobrir una part del dèficit que arrossega l'hospital de Sant Pau (del qual depèn l'Institut). La direcció no ha donat mai garanties satisfactòries al personal que assegurin l'atenció dels 420 malalts;al contrari, tot feia pensar en la liquidació del centre, la dispersió dels malalts i l' habilitació d'un nou centre per malalts de pagament (amb quotes de 6 a 9.000 ptes.). La tancada va transcórrer amb gran ordre i els malalts no van ser mai desatesos, però la direcció va amenaçar amb sancions el mateix dia 26. Pel 2 de novembre estava anunciada una assemblea amb els familiars dels malalts per posar-los al corrent de la situació de l' Institut Mental. Unes hores abans van comparèixer la Sra. Guilera, gerent de l'hospital de St. Pau, la Sra.Fuster, cap de personal, amb d'altres càrrecs administratius i dos agents de la Brigada Social. El Club Social fou tancat i els malalts desallotjats; els familiars foren retinguts i no va ser possible de celebrar l'assemblea. El 3 de novembre la Brigada Social va citar un grup de metges (Tejedor, Wulf, Clusa, García) a Comissaria. La política clarament repressiva de l'administració ha rebut l'aprovació tàcita del director de l'Institut, Dr. Delfí Abella, que ha intentat, sense aconseguir-ho, separar els metges del personal auxiliar.

★

Cerdanyola

ASSEMBLEA DELS OBRERS D'"AISCONDEL"

El 22 d'octubre és van reunir 500 treballadors al gimnasi de la ciutat, en una assemblea legal. En aquesta ocasió els tràmits es van resoldre favorablement degut a l' actitud enèrgica i combativa dels jurats i pel clima de lluita i les accions desenrotllades dies abans. En l'assemblea, davant la Guàrdia Civil impotent, els treballadors van discutir i aprovar llur plataforma de lluita.

Mollet

OCUPACIÓ DE LA FÀBRICA "SCHAPPETEX"

Després d'uns aturs intermitents per recolzar la seva plataforma de lluita, els 300 treballadors d'aquesta empresa tèxtil van ocupar la factoria des del dilluns 13 fins el dimecres 15 a la nit com a rèplica a l'amenaça patronal d' acomiadar un treballador i d'imposar 60 sancions. La nit del dimecres van ser desallotjats per la Guàrdia Civil. El dijous 16 uns 50 d'entre ells es van tancar a l'església parroquial, on van romandre fins a les 4 de la tarda; van sortir amb la promesa d'un comissari de policia que no serien detinguts ni molestats.

Terrassa

Uns 60 malalts interns de la Ciutat Sanatorial (centre antituberculós) es van negar a acceptar durant tres dies (9, 10 i11 de novembre) qualsevol aliment del centre com a protesta per les males condicions alimentàries i higièniques. Una auxiliar que havia recolzat públicament les peticions havia estat sancionada, però la sanció fou retirada davant la solidaritat de les seves companyes.

Com a conseqüència de l'acció el menjar ha millorat considerablement. Cal dir que un dels desaprensius responsables de la situació anterior és un tal Escobar, ex-delegat comarcal d la CNS de Terrassa.

RADIO ESPANYA INDEPENDENT

NOVES ONDES

De 7 h. a 7,55 h.: 21, 25, 30 y 39 metres

De 14 h. a 15 h.: 17, 19, 21 y 25 metres

De 17 h. a 0,15 h.: 21, 25, 30 y 39 metres

ELS ESTUDIANTS EN DEFENSA DE LA UNIVERSITAT

EL divendres dia 10 hi hagué a Bellaterra una concentració davant el despatx del Rector que va degenerar en una escaramussa avantguardista amb els bidells i trencament de vidres. El fet, insignificant en sí, ha adquirit una certa importància no sols perquè pot tenir repercusions negatives en el desenrotllament del moviment estudiant a algunes facultats, sinó també per les possibilitats d'utilització demagògica que ofereix a les autoritats acadèmiques, les quals han publicat ja una nota en la qual, a més de reduir a banalitat les reivindicacions per les quals lluiten els estudiants, intenten presentar davant l' opinió pública la imatge d' uns agitadors especialitzats, i així pretenen d'introduir la divisió entre els estudiants i justificar la possibilitat d' obrir les portes a la força pública en un futur més o menys pròxim.

NOSALTRES denunciem la demagògia de Villar, però al mateix temps hem de criticar l'acció en la mesura que reflecteix la situació d'absència de perspectives clares que impera a Bellaterra.

Com ho prova la nota esmentada, ni les mateixes autoritats acadèmiques poden ocultar l' existència a Bellaterra de tot un conjunt de greus problemes (preus abusius dels transports, matrícula addicional d'anglès, presència de la Guàrdia Civil, no funcionament de les biblioteques -situació agreujada per l' esfondrament "misteriós" de la biblioteca general-, poques garanties de seguretat ofertes pels edificis, situació inestable dels professors no numeraris, etc.).

A partir d'aquests problemes, sentits de forma massiva, es van desenrotllar una sèrie de lluites a les diverses facultats, lluites que van culminar en una assemblea massiva d'Autònomes, de la qual va sortir un programa reivindicatiu unificat,així com alguns acords de lluita.

Va ser precisament després de l'assemblea quan es va fer més patent la impossibilitat de desplegar un moviment unitari entorn d'aquests acords degut a l'absència d'una organització que permeti una coordinació adequada i una extensió del conflicte fora del marc estret de Bellaterra, on ens ofegàvem. Aquest buit organitzatiu va ser el que va crear el clima d'impotència i d'aïllament que pot derivar en espontaneïsmes avantguardistes com el de l'"assalt" al rectorat.

CAL omplir aquest buit organitzatiu i, al nostre parer, com ja indicàrem a la resolució política de la Ies Conferència d' estudiants del PSUC, l' única organització adequada en aquests moments és una organització de masses democràtica i representativa. Han d' ésser tots els estudiants els qui, en assemblees, elegeixin els seus companys més honestos i combatius per defensar els seus interessos comuns, expressats en programes polítics reivindicatius. Les assemblees han d' exercir un control constant sobre l'actuació dels seus representants, han de poder revocar-los si no compleixen el mandat que se'ls ha assignat, L'avantguarda pot jugar i ha de jugar un paper important com la part més conscient i combativa; en la mesura que representi realment els interessos de tots, les assemblees els atorgaran la seva confiança expressada en una elecció o aprovació, però en cap moment no pot atribuir-se ella mateixa aquesta representativitat.

Una organització així és l'única que pot coordinar assemblees, cursos, facultats, amb un caràcter autèntic de masses. Es l' única que pot actuar en tots els fronts, no sols per la impulsió i coordinació de lluites, sinó també capitalitzant-les gràcies a la negociació, que ha de basar-se sempre en una posició de força. Qualsevol intent de separar lluita i negociació revela ignorància de l'estreta relació dialèctica que uneix aquests dos elements.

EN aquests moments que el règim, per duda tota possibilitat de mantenir el caràcter de la universitat com a productora d'élites i perpetuadora de la ideologia de la classe dominant, accentua els aspectes més repressius de la seva política educativa; en aquests moments en què les reivindicacions dels estudiants i professors reben la resposta dels tancaments de facultats i dels expedients, de la separació de centenars de professors per raons polítiques, i en què l'ensenyament és degrada fins a extrems d'indigència cultural,cal que els estudiants estem organitzats per a respondre de manera unitària i massiva a tots aquests intents,per defensar la cultura enfront dels qui li han declarat la guerra, i per anar configurant en aquesta lluita una futura universitat lliure, oberta, científica, no classista, al servei dels interessos del poble i no de la minoria que té el poder en les seves mans.

★ ★ ★

AJUT AL PARTIT

LLISTA nº 7

Comarca 10		8.496 Pts
" 14		6.500 Pts
" 15		22.295 Pts
" 20		29.420 Pts
" 25		12.348 Pts
" 30		99.649 Pts
" 40		2.761 Pts
" 20 bis And.		3.300 Pts
Grup Bolívar		51.820 Pts
BAIX LLOBREGAT		
Prat		1.985 Pts
St. Feliu, St. V. i Molins de R.		750 Pts
PLA DEL LLOBREGAT		
D'un Cda. de St. Boi	300 Pts	
Simpatitzant " "	1.350 Pts	
Malfin i Martitu de Castelldef.	600 Pts	
Un Cda de França (2 lliu.)	2.000 Pts	
Dos simpt. de Gavà	350 Pts	
Un " Hospitalet	500 Pts	5.100 Pts
BARCELONÈS		
Barcelona		44.820 Pts
Sta Coloma		10.173 Pts
Badalona		5.547 Pts
VALLES		
Terrassa		7.784 Pts
Sabadell		8.430 Pts
Cerdanyola-Ripollet (2 lliur.)		3.064 Pts
TARRAGONA		5.500 Pts
BAIX EBRE		
Amposta	629 Pts	
St. Carles	625 Pts	
La Cènia	600 Pts	1.848 Pts
VIC (2 lliur.)		2.000 Pts
GIRONA		
Un matrimoni de Girona (més 10 francs)		1.000 Pts
Col.lectiu		4.227 Pts
BAIX TORDERA		
Calella	200 Pts	
G. Costa Brava Sud (3 lliur.)	5.925 Pts	
Un simpatitzant	100 Pts	6.225 Pts
LLEIDA (col.lectiu)		11.000 Pts
VILANOVA I LA GELTRÚ		1.500 Pts
MATARÓ		1.265 Pts

★

DONATIUS DIRECTES AL C.C.

Jaume i Ana	120 Pts
Xavier	5.000 Pts
Un Professor d'Universitat	3.000 Pts
Ernest	750 Pts
Bruno	50 Pts
Carles i Rosa	1.600 Pts
Total llista nº 7	369.327 Pts
" " anteriors	2.299.866'50 Pts
TOTAL FINS AVUI.....	2.669.193'50 Pts

Barcelona, 18 d'octubre de 1.972

Solidaritat amb VIGO

El butlletí clandestí INFORMACIONES OBRERAS, en els números (30-X i 6-XI-1972) publica les xifres següents de diners recollits per a Vigo:

BARCELONA

ASSEGURANCES:	Cia. Passeig de Gràcia	1.500 Pts
	Meridional	100 Pts
	Grup CC	1.050 Pts
	Una agència catalana	761 Pts
	Hispania (2 lliur.)	1.725 Pts
TRANSPORTS I COMUNICACIONS		16.900 Pts
TÈXTIL:	Medir	3.500 Pts
	Fabra y Coats	1.100 Pts
	Catex	1.000 Pts
	Eurocorse	1.000 Pts
CONSTRUCCIÓ:	Llave de Oro	1.360 Pts
METALL:	EMMASA	310 Pts
	Hispano Olivetti	10.000 Pts
ARTS GRÀFIQUES:	Danae	1.445 Pts
	Publicaciones Reunidas	3.260 Pts
	Un altre lliur. del ram	2.461 Pts
FUSTA:	Grup d'obrers	1.000 Pts
LLEIDA:	CC.OO.	10.000 Pts
TARRAGONA:	Construcció	10.000 Pts
SALLENT:	miners	6.025 Pts
BALSARENY:	miners	1.100 Pts
TERRASSA:	Recollides en un festival juvenil	1.700 Pts
	Tintes Guardiola	1.500 Pts
	Barri Las Arenas	4.600 Pts
	recollides en un casament	2.500 Pts
BAIX LLOBREGAT:	SIEMENS (Cornellà)	23.000 Pts
	Cooperativa (Cornellà)	625 Pts
	St. Andreu de la Barca	1.410 Pts
VALLÈS:	Treballadors d' "Aiscondel"	4.000 Pts

Rectificació

No és certa la noticia publicada en el núm. anterior de TREBALL referent a una suposada acció de solidaritat amb els represaliats de Vigo del Sindicat de tècnic d' informàtica.

Aprofitem l'ocasió per demanar als nostres lectors comprensió per les dificultats de recollir i destriar les noticies vàlides en les condicions de clandestinitat en què ens movem; i als nostres corresponsals, els demanem un esforç d'objectivitat, de rigor i d'exactitud en les seves notícies.

VIETNAM

DESPRES d' anys de grans ofensives en els fronts militar i polític, les forces armades dels pobles del Vietnam han assolit grans victòries contra l'imperialisme americà i les titelles de Saigon que han obligat Nixon a obrir negociacions de pau directament amb el govern de la República Democràtica del Vietnam del Nord.

ELS imperialistes han obstaculitzat tot el que han pogut aquestes negociacions fins que han acceptat un projecte presentat per la part nordvietnamesa titulat: "ACORD PER ACABAR LA GUERRA I PEL RESTABLIMENT DE LA PAU AL VIETNAM", que el mateix Kissinger ha caracteritzat d'extremadament important i que obria la via vers una ràpida solució. Aquest document havia de ser signat a Hanoi el 31 d'octubre passat, després de diversos ajornaments imposats pels imperialistes.

DE l'acord de pau destaquen qüestions tan importants com les següents: 24 hores després de la seva signatura s'acabaria la guerra a tot el Vietnam del Sud; els Estats Units aturarien els bombardeigs, suprimirien el sistema de mines entorn a Vietnam del Nord i retirarien del Vietnam del Sud la totalitat de les seves forces en un termini de 60 dies; els americans no continuarien la seva intromissió militar a Vietnam del Sud; alliberament de totes les persones empresonades de les diferents parts, paral.lelament a la retirada de les tropes americanes; garantia de les llibertats democràtiques i l'establiment d'una estructura de poder anomenada Consell Nacional de reconciliació i concòrdia nacionals a Vietnam del Sud.

NIXON, amb el pretext de les "dificultats" que ha trobat amb el seu titella de Saigon, s'ha negat a signar l'acord de pau demostrant així que les promeses de l' acord no eren, per ell, sinó propaganda electoral. cortina de fum destinada a confondre amb il.lusions i a desmobilitzar l'opinió mundial favorable a la pau.

Al'ensems ha ordenat l'intensificació dels bombardeigs a Vietnam del Nord on l'aviació americana llença, diàriament, de 2.000 a 3.000 tones de bombes causant noves i immenses destruccions i milers de víctimes; en lloc de signar la pau acceptada, intensifica la seva política de genocidi contra els pobles del Vietnam i, veient-se derrotat, descarrega el seu odi foll contra l'heroic poble que està infligint a l'imperialisme americà la primera i més gran desfeta de la seva història.

Tarja editada a França per enviar a Nixon, exigint la signatura del acord de pau a Vietnam.

EL Govern de la República Democràtica de Vietnam del Nord ha cridat, el 26 d'octubre passat, tots els seus germans i amics d'arreu del món per tal que sostinguin, més vigorosament que mai, la causa dels pobles del Vietnam fins a la seva victòria final.

Militants del P.S.U.C., amics tots de l'heroica lluita dels pobles del Vietnam:

Responguem amb entusiasme renovat! Enviem urgentment milers de cartes al Consulat americà de Barcelona exigint la signatura de l'acord de pau !

Recollim més diners per l'hospital que la Comissió Catalana de la Pau ofereix al poble del Vietnam !

Manifestem la disposició del poble de Catalunya a fer triomfar la justa causa de la independència i de la llibertat al Vietnam !

Nixon: SIGNEU L'ACORD DE PAU!